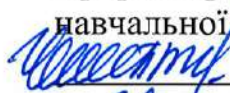

Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого

Кафедра гуманітарних дисциплін

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної та
навчальної роботи

 Інґа ЧХАТАРАШВІЛІ-ПЕТРАШ
« 31 » 08 2026 рік

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський) (третій (освітньо-науковий, освітньо-творчий))
спеціальність	В6 Перформативні мистецтва (шифр і назва спеціальності)
освітня програма	Акторське мистецтво театру і кіно, Режисура драматичного театру, Акторське мистецтво театру ляльок, Режисура театру ляльок, Сценографія театру ляльок, Театрознавство, Продюсерство в сценічному мистецтві (назва освітньої програми)

Розробники:

Собчак Ганна Михайлівна, викладач кафедри гуманітарних дисциплін
КНУТКіТ імені І. К. Карпенка-Карого

Викладачі:

Собчак Ганна Михайлівна, викладач кафедри гуманітарних дисциплін
КНУТКіТ імені І. К. Карпенка-Карого

РПНД розглянуто і затверджено на засіданні кафедри гуманітарних дисциплін
Протокол від 27.08.2026 № 1

Завідувач кафедри Олена ОНІЩЕНКО

Пролонговано:

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

Опис навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Психологія особистості» присвячена вивченню структури, формування, розвитку та індивідуальних відмінностей особистості. Курс поєднує аналіз психологічних теорій із дослідженням мотивації, самосвідомості, емоційної регуляції, міжособистісної взаємодії та професійного становлення. Практична спрямованість передбачає застосування понять до навчальних і життєвих ситуацій, а також до аналізу художніх персонажів і взаємодії у творчому колективі.

Предметом дисципліни є закономірності організації та розвитку особистості, взаємозв'язки між її психологічними особливостями, мотивами, цінностями, уявленнями про себе, досвідом і поведінкою в конкретному соціокультурному середовищі. Курс формує психологічну грамотність і дослідницьку уважність до людини; він не передбачає підготовки до клінічної діагностики або здійснення психотерапії.

Найменування показників	Форма навчання			
	денна		заочна	
Характеристика навчальної дисципліни	Обов'язкова			
Курс	Перший або другий			
Семестр	2 або 3	-	2 або 3	
Кількість кредитів -	3	-	3	
Загальний обсяг годин -	90	-	90	
Розподіл годин за видами аудиторних занять та самостійної роботи	Лекційні			
	20	-	4	
	Семінарські			
	10	-	2	
	Самостійна робота			
	60	-	84	
Вид підсумкового контролю	залік	-	залік	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни полягає у формуванні науково обґрунтованого й цілісного розуміння особистості, здатності пояснювати її розвиток та поведінку з урахуванням біологічних, психологічних і соціокультурних чинників, критично користуватися психологічними поняттями та застосовувати їх для самопізнання, міжособистісної й професійної взаємодії.

Завдання:

1. Сформувати розуміння понять особистості, індивідуальності, темпераменту, характеру, рис, здібностей, мотивації, цінностей, самосвідомості та саморегуляції.
2. Ознайомити з основними підходами до пояснення особистості та навчити порівнювати їхні запитання, поняття, можливості й обмеження.
3. Розкрити взаємодію біологічних передумав, навчання, стосунків, культури та власної активності у розвитку особистості протягом життя.

4. Навчити відрізняти стійкі властивості від психічних станів і ситуативної поведінки, а спостереження від припущення або оцінного судження.
5. Сформувати навички аналізу потреб, мотивів, цілей і ціннісних суперечностей у навчальних та професійних ситуаціях.
6. Розвивати розуміння Я-концепції, самооцінки, самоефективності, ідентичності та способів емоційної й вольової регуляції.
7. Навчити критично оцінювати популярні типології та психологічні опитувальники, враховуючи надійність, валідність, контекст і межі висновків.
8. Розвивати здатність до аргументованої дискусії, етичного аналізу поведінки та взаємодії з людьми, які мають інші особливості й життєвий досвід.
9. Сформувати навички інтегрованого психологічного аналізу навчального випадку або художнього персонажа без довільної діагностики та типологічних ярликів.

Компетентності які розвиває дисципліна:

- Здатність користуватися основними поняттями психології особистості, пояснювати їхній зміст зрозумілою мовою та застосовувати до конкретних прикладів.
- Здатність порівнювати теоретичні підходи, розрізняти історичні концепції й емпірично перевірювані моделі, оцінювати обґрунтованість психологічних тверджень.
- Здатність аналізувати особистість у взаємодії біологічних, психологічних і соціокультурних чинників, враховуючи життєвий етап та актуальну ситуацію.
- Здатність досліджувати мотиви, цінності, уявлення про себе й можливі внутрішні суперечності, розмежовуючи дані та гіпотези.
- Здатність до рефлексії власної навчальної й професійної діяльності, постановки реалістичних цілей і добору способів саморегуляції.
- Здатність конструктивно взаємодіяти, обговорювати відмінності, надавати зворотний зв'язок і дотримуватися психологічних меж у групі.
- Здатність аналізувати поведінку художнього персонажа та учасників творчого процесу з урахуванням контексту, не ототожнюючи особистість виконавця з роллю.
- Здатність дотримуватися академічної доброчесності, поваги до приватності, добровільності Глибина та меж використання психологічних знань.

Інструменти, обладнання та програмне забезпечення (за потребою) – ноутбук, телевізор, екран, проектор.

Структура навчальної дисципліни

Денна форма

Назви тем	Розподіл годин між видами робіт						
	денна форма						
	у тому числі						
	усього	лекції	семінари	практичні	лабораторні	індивідуальні	сам. робота
1 курс / 2 семестр або 2 курс / 3 семестр:							
Тема 1. Психологія особистості як наука та способи її дослідження	8	2					6
Тема 2. Структура особистості та взаємозв'язки її складників	8	2					6
Тема 3. Формування і розвиток особистості	12	2	2				8
Тема 4. Основні теорії особистості та критичний аналіз типологій	14	4	2				8
Тема 5. Потреби, мотиви, цілі та цінності особистості	8	2					6
Тема 6. Самосвідомість, ідентичність та саморегуляція	14	4	2				8
Тема 7. Особистість у міжособистісній та груповій взаємодії	14	2	2				10
Тема 8. Особистість у творчій діяльності та професійному розвитку	12	2	2				8
УСЬОГО	90	20	10				60

Заочна форма

Назви тем	Розподіл годин між видами робіт						
	денна форма						
	у тому числі						
	усього	лекції	семінари	практичні	лабораторні	індивідуальні	сам. робота
1 курс / 2 семестр або 2 курс / 3 семестр:							
Тема 1. Психологія особистості як наука та способи її дослідження	8	2					6
Тема 2. Структура особистості та взаємозв'язки її складників	8						8
Тема 3. Формування і розвиток особистості	12						12
Тема 4. Основні теорії особистості та критичний аналіз типологій	14	2					12
Тема 5. Потреби, мотиви, цілі та цінності особистості	8						8
Тема 6. Самосвідомість, ідентичність та саморегуляція	14		2				12
Тема 7. Особистість у міжособистісній та	14						14

груповій взаємодії							
Тема 8. Особистість у творчій діяльності та професійному розвитку	12						12
УСЬОГО	90	4	2				84

4. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Психологія особистості як наука та способи її дослідження

Психологія особистості в системі психологічного знання. Об'єкт, предмет і завдання дисципліни. Поняття людини, індивіда, особистості та індивідуальності. Повсякденне пояснення поведінки та науковий аналіз. Особистість як відносно цілісна й змінювана система психологічних особливостей, мотивів, способів переживання, взаємодії та саморегуляції. Біопсихосоціальна модель як рамка багаторівневого розуміння людини.

Теорія, поняття, спостереження, гіпотеза та дані. Опис, пояснення й прогнозування поведінки. Спостереження, бесіда, опитувальник, аналіз життєвої історії та дослідницькі методи; їхні можливості й обмеження. Відмінність між зв'язком явищ і причинним поясненням. Надійність і валідність психологічного вимірювання на рівні основних понять. Етичні межі спостереження та самопізнання. Значення психологічних знань для освіти, стосунків і творчої діяльності.

Основні поняття: особистість, індивідуальність, теорія, гіпотеза, спостереження, контекст, біопсихосоціальна модель, надійність, валідність.

Рекомендована література: 1, 3, 4, 5, 6

Тема 2. Структура особистості та взаємозв'язки її складників

Психічні процеси, стани та властивості як різні способи опису психічного життя. Темперамент як динамічні передумови реагування. Характер і риси як відносно стійкі способи ставлення та поведінки. Задатки, здібності, навички й досвід; можливості їхнього розвитку. Потреби, мотиви, цілі та цінності у спрямуванні активності.

Переконання, установки, Я-концепція, самооцінка та особистісний смисл. Емоційна й вольова регуляція. Взаємозв'язки складників особистості на прикладі підготовки до відповідального завдання. Однакова зовнішня поведінка за різних мотивів. Відмінність між описом особливості та моральною оцінкою людини. Межі висновків за одним вчинком. Побудова структурної схеми без уявлення про компоненти як ізольовані або жорстко ієрархічні блоки.

Основні поняття: процес, стан, властивість, темперамент, характер, риса, здібність, мотив, цінність, установка, саморегуляція.

Рекомендована література: 1, 3, 4, 5, 6

Тема 3. Формування і розвиток особистості.

Взаємодія спадкових передумав і середовища. Соціалізація, індивідуалізація та власна активність. Роль сім'ї, однолітків, освіти, культури й медіасередовища. Засвоєння норм і внутрішніх правил, навчання через наслідки дій та спостереження. Стосунки з близькими й розвиток саморегуляції: підтримка, межі, автономія та досвід взаємодії.

Вікові зміни й індивідуальні траєкторії. Формування ідентичності в юності та розвиток особистості в дорослому віці. Життєві переходи, нові ролі, зміна середовища й досвід відповідальності. Відносна стійкість рис і можливість змін. Психологічні ресурси та умови розвитку. Обмеження однозначних пояснень дорослої поведінки через окремі події дитинства. Аналіз розвитку на матеріалі навчального випадку без обов'язкового особистого Глубина.

Основні поняття: розвиток, соціалізація, індивідуалізація, навчання, прив'язаність, автономія, життєвий перехід, пластичність, ідентичність.

Рекомендована література: 1, 2, 3, 5, 6, 7

Тема 4. Основні теорії особистості та критичний аналіз типологій.

Психологічний тип, риса й профіль. Історичні уявлення про чотири темпераменти та межі їхнього сучасного використання. Інтроверсія й екстраверсія; відмінність між перевагою спокійного контакту та униканням через страх оцінювання. Психологічні функції у теорії К. Юнга. Логіка популярних типологій, зокрема MBTI, та обмеження категоризації. П'ятифакторна модель: екстраверсія, доброзичливість, сумлінність, негативна емоційність і відкритість до досвіду. Проміжні значення й індивідуальні поєднання рис.

Психодинамічний підхід: несвідомі мотиви, внутрішні конфлікти, захисти та стосунки. Біхевіоральний підхід: навчання й наслідки поведінки. Соціально-когнітивний підхід: очікування, навчання через спостереження, самоефективність і взаємний вплив людини та середовища. Гуманістичний підхід: суб'єктивний досвід, прийняття й узгодженість із собою. Екзистенційний підхід: сенс, відповідальність і реальні межі вибору. Наративні концепції: життєва історія та її роль у самоусвідомленні. Порівняння пояснень одного випадку. Ефект Барнума, упередження підтвердження та ризики психологічних ярликів.

Основні поняття: тип, риса, профіль, екстраверсія, п'ятифакторна модель, захист, підкріплення, очікування, автентичність, наративна ідентичність.

Рекомендована література: 1, 3, 4, 5, 6

Тема 5. Потреби, мотиви, цілі та цінності особистості.

Мотивація як спрямування й підтримання активності. Відмінність між потребою, мотивом, метою, засобом і результатом. Усвідомлювані та недостатньо усвідомлені мотиви. Множинність мотивів однієї дії. Внутрішня й зовнішня мотивація; автономні та контрольовані форми регуляції в теорії самодетермінації. Потреби автономії, компетентності й пов'язаності в межах цієї теорії.

Цінності, особистісний смисл і спрямованість. Мотивація досягнення, очікування успіху та уникнення невдачі. Конфлікти між бажаним і необхідним, короткостроковим полегшенням і довгостроковими цілями, потребою належати й прагненням самостійності. Вплив винагороди, оцінювання та умов діяльності. Аналіз професійного вибору й навчального завдання без зведення труднощів до лінощів або слабкої волі.

Основні поняття: потреба, мотив, мета, цінність, смисл, мотиваційний конфлікт, автономна регуляція, досягнення, уникнення невдачі.

Рекомендована література: 1, 3, 4, 5, 6

Тема 6. Самосвідомість, ідентичність та саморегуляція.

Самосвідомість і Я-концепція. Уявлення про себе в різних ролях, реальне й бажане Я. Самооцінка, самоповага та самоефективність; відмінність між цінністю особистості й оцінкою конкретного результату. Соціальне порівняння, зворотний зв'язок і залежність від зовнішнього схвалення. Ідентичність, життєві історії, суперечності між ролями та можливість перегляду уявлень про себе.

Емоції як частина оцінювання подій і регуляції взаємодії. Розпізнавання переживань, відмінність між емоцією та дією, врахування тілесного стану. Емоційна регуляція, зміна ситуації, переосмислення й організація підтримки. Вольова регуляція, постановка цілей, планування, самоспостереження та коригування дій. Уникнення й прокрастинація як поведінка з можливими різними причинами. Значення сну, відновлення, навантаження й доступних ресурсів. Розроблення реалістичного навчального плану саморегуляції без претензії на терапевтичне втручання.

Основні поняття: Я-концепція, самооцінка, самоефективність, ідентичність, емоція, самоспостереження, регуляція, воля, прокрастинація, ресурс.

Рекомендована література: 1, 3, 5, 6

Тема 7. Особистість у міжособистісній та груповій взаємодії.

Потреби близькості, належності й автономії. Довіра, взаємність, межі та відповідальність. Індивідуальні відмінності в темпі спілкування, способах вираження почуттів і реакціях на незгоду. Соціальне сприйняття: перше враження, стереотипи, ефект ореолу та схильність недооцінювати ситуаційні причини поведінки.

Соціальні ролі, норми групи, статус і вплив очікувань. Співпраця, конкуренція, лідерство та розподіл відповідальності у навчальному й творчому колективі. Конфлікт як зіткнення інтересів, потреб або способів дії. Опис поведінки без оцінювання особистості, уточнення очікувань, активне слухання,

конструктивний зворотний зв'язок. Значення влади й реальних умов безпеки; обмеження порад про «впевненість» за наявності тиску. Розмежування аналізу особистості та довільного діагностування інших людей.

Основні поняття: взаємність, межі, соціальна роль, стереотип, атрибуція, групова норма, статус, співпраця, конфлікт, зворотний зв'язок.

Рекомендована література: 1, 3, 4, 5, 6

Тема 8. Особистість у творчій діяльності та професійному розвитку.

Творча активність у взаємодії мотивації, здібностей, досвіду, відкритості й умов середовища. Професійна ідентичність та становлення авторської позиції. Самовираження, відповідальність за результат, співпраця і ставлення до оцінювання. Перфекціоністичні вимоги, переживання невдачі та підтримання реалістичних професійних цілей.

Психологічний аналіз художнього персонажа: вчинки, мотиви, цінності, внутрішні суперечності, стосунки, соціальний контекст і зміни протягом сюжету. Відмінність між текстовим свідченням та інтерпретацією. Особистість виконавця, професійна роль і створений образ. Межі застосування типологій у творчих рішеннях. Професійні ресурси, взаємодопомога та навчання протягом життя. Інтегрований аналіз випадку з порівнянням щонайменше двох пояснень і зазначенням обмежень.

Основні поняття: творчість, професійна ідентичність, авторська позиція, роль, художній образ, мотивація, рефлексія, інтегрований аналіз.

Рекомендована література: 1, 2, 3, 5, 6 + дод. 1, 2

Завдання до семінарських занять

Семінар 1. Структура та розвиток особистості в біопсихосоціальному контексті.

Мета: навчитися розмежовувати складники особистості й пояснювати розвиток поведінки через взаємодію передумав, досвіду та середовища.

Питання для обговорення: особистість та індивідуальність; процеси, стани і властивості; роль темпераменту й навчання; соціалізація, автономія та можливість змін у дорослому віці.

Навчальний випадок. Марія мовчить у новій групі, проте активно обговорює знайомі теми з близькими. У школі вона переживала висміювання помилок. На заняттях із чіткими правилами обговорення поступово починає ставити запитання. Даних про її темперамент і загальний рівень тривоги недостатньо.

Завдання. Побудувати схему складників особистості й позначити, які з них можна описати за наведеними даними. Розподілити відомості про випадок за біологічним, психологічним і соціальним рівнями, окремо зазначивши відсутню інформацію. Сформулювати два можливі пояснення мовчання, визначити запитання для їх уточнення та запропонувати умови посиленої участі у групі. Пояснити, чому не можна встановити «тип» або життєвий прогноз за цим описом.

Організація: коротке зіставлення понять, робота в мікрогрупах, індивідуальні виступи та обговорення альтернатив. Форма подання: схема й аналітичний текст; усний захист до 5 хвилин.

Семінар 2. Пояснення одного випадку різними підходами та перевірка типологічних висновків.

Мета: порівнювати теоретичні пояснення, відрізнити тип від риси та критично оцінювати категоричні психологічні висновки.

Питання для обговорення: головні запитання психодинамічного, біхевіорального, соціально-когнітивного, гуманістичного, екзистенційного й нарративного підходів; п'ятифакторна модель; надійність, валідність та ефект Барнума.

Навчальний випадок. Олена майже ніколи не відмовляє колегам, бере додаткову роботу, а потім відчуває виснаження й образу. Після згоди їй на деякий час стає спокійніше. Вона говорить: «Якщо відмовлю, мене вважатимуть ненадійною». Невідомо, наскільки ці очікування відповідають реальним правилам на її роботі.

Завдання. Проаналізувати випадок щонайменше з трьох підходів, один із яких має пояснювати роль навчання або очікувань. Для кожного сформулювати гіпотезу, уточнювальне запитання та межувати висновок. Окремо розглянути твердження «Олена має такий тип, тому не здатна відмовляти» й обґрунтувати його обмеження. Показати на двох прикладах різницю між назвою типу та ступенем вираженості риси.

Організація: порівняння аналітичних таблиць, дискусія щодо альтернатив і короткий розбір узагальненого типологічного опису. Форма подання: порівняльна таблиця та усний захист до 5 хвилин.

Семінар 3. Мотивація, уявлення про себе та саморегуляція.

Мета: аналізувати взаємозв'язок мотивів, самооцінювання, очікувань і способів дії та розробляти реалістичний план виконання навчального завдання.

Питання для обговорення: потреба, мотив, мета і цінність; мотиваційні конфлікти; Я-концепція та самоефективність; емоція й дія; уникнення, планування та підтримання зусиль.

Навчальний випадок. Андрій хоче представити творчий проєкт, але відкладає підготовку, тому що уявляє лише бездоганний результат. Він говорить: «Якщо виступ буде слабким, значить, я не маю здібностей». Під час відкладання відчуває полегшення, а перед строком різко збільшує навантаження.

Завдання. Розмежувати його мету, можливі мотиви, цінності та очікування. Відділити оцінку результату від оцінки особистості. Описати послідовність «ситуація - тлумачення - переживання - дія - наслідок», не вважаючи її єдиним поясненням. Запропонувати план із трьох потужних кроків, визначити потрібні ресурси, перешкоди та спосіб перевірки результату. Розглянути альтернативне пояснення відкладання, наприклад недостатню ясність завдання або нестачу часу.

Організація: обговорення мотиваційних карт, індивідуальна розробка плану й обмін зворотним зв'язком. Форма подання: аналіз і план на одну сторінку; усний захист до 5 хвилин.

Семінар 4. Особистість у стосунках і творчому колективі.

Мета: розпізнавати внесок особистісних особливостей, групових норм і ситуаційних чинників у труднощі співпраці.

Питання для обговорення: перше враження й атрибуція; ролі та відповідальність; межі, незгода й конструктивний зворотний зв'язок; різниця між описом поведінки й оцінюванням людини.

Навчальний випадок. У команді один учасник змінює домовленості без обговорення, інший мовчки переробляє роботу, а третій уникає зустрічей. Група пояснює труднощі «несумісністю характерів». Строки й критерії результату не були узгоджені; один учасник має значно більше впливу на рішення.

Завдання. Відділити відомі факти від приписування рис. Визначити ролі, потреби, очікування, розподіл впливу й неузгоджені правила. Сформулювати щонайменше два пояснення поведінки кожного учасника без діагностування. Підготувати три фрази конструктивного зворотного зв'язку й проєкт домовленостей про строки, відповідальність та повідомлення про труднощі.

Організація: аналіз у малих групах, обговорення варіантів діалогу, індивідуальне пояснення обраних рішень. Рольове відтворення є добровільним і може бути замінене письмовим сценарієм. Форма подання: карта взаємодії та сценарій розмови, захист до 5 хвилин.

Семінар 5. Інтегрований психологічний аналіз випадку або художнього персонажа.

Мета: об'єднати поняття курсу в аргументованому аналізі, відділяючи факти, інтерпретації та невизначеність.

Матеріал: художній персонаж із доступного тексту, вистави або фільму; альтернативно навчальний випадок, запропонований викладачем. Аналіз реального одnogрупника, знайомого або клієнта без належної згоди не використовується.

Завдання. Обрати щонайменше три епізоди та зазначити джерело кожного. Описати поведінку, можливі мотиви, цінності, уявлення про себе, стосунки й соціальний контекст. Визначити, що свідчить про відносну стійкість, а що про зміну або ситуативну реакцію. Застосувати щонайменше два теоретичні підходи, зіставити їхні пояснення та позначити дані, яких бракує. Сформулювати один висновок для професійної творчої взаємодії без прогнозу придатності людини за типом.

Організація: презентація інтегрованих робіт і відповіді на уточнювальні запитання. Підсумковий продукт: аналітичний текст 1000-1200 слів і презентація до 6 слайдів; виступ до 7 хвилин. Презентація є способом захисту тієї самої роботи й не оцінюється повторно.

Критерії оцінювання роботи на семінарському занятті:

Критерії	Кількість балів
<i>Виступи, участь в обговореннях на семінарських заняттях:</i>	
Повний виклад інформації Всебічна репрезентація матеріалу; демонстрація широкої ерудиції; багатоаспектне розкриття теми; володіння понятійним апаратом, логіка та чіткість формулювань; занурення у концептуальний контекст	16-20
Частково повний виклад інформації Недостатнє володіння матеріалом; обізнаність з проблемою, але наявність некоректних формулювань; обсяг знань виявляється недостатньо повним для всебічного розкриття теми; відсутність чіткості у володінні понятійним апаратом; відсутність уявлень про концептуальний контекст	9-15
Неповний виклад інформації Поверховість у володінні матеріалом; обмеженість знань, значна кількість неточностей у формулюваннях; відповіді відверто формалізовані і свідчать про незацікавлене ставлення до матеріалу; вкрай поверхнєве володіння понятійним апаратом; невміння концептуалізувати матеріал задля цілісної презентації завдання; відсутність знань, що дозволяють зануритися у концептуальний контекст; фактичне неволодіння допоміжною літературою	6-10
Мінімальний виклад інформації Практична відсутність знань; індиферентне ставлення до поставлених завдань; серйозні помилки у процесі презентації матеріалу, неволодіння понятійним апаратом, відсутність уявлень про концептуальний контекст	1-5

5. Методи навчання

У процесі викладання навчальної дисципліни використовуються наступні методи навчання:

- словесні методи: розповідь, лекція, пояснення, бесіда, дискусія.
- наочні методи: ілюстрація, демонстрація, спостереження.
- предметно-цільовий, інформативний, пізнавальний, аналітичний, діалогічний.

6. Завдання для самостійної роботи та критерії оцінювання

Тема	Завдання	Форма подання	Максимальна кількість балів
1-8	Самостійне опрацювання рекомендованої літератури	Усна доповідь на семінарських заняттях	-

7. Форми проведення контролю та критерії оцінювання

Результати навчальної діяльності здобувачів оцінюються за 100-бальною шкалою. Оцінювання рівня знань здобувачів включає поточний і підсумковий контроль. Поточний контроль має на меті оцінити роботу здобувачів за всіма видами аудиторної та позааудиторної роботи і відображає поточні навчальні досягнення здобувачів в освоєнні програмного матеріалу дисципліни. Підсумковий (семестровий) контроль є інтегрованою оцінкою засвоєння знань

здобувачів.

Поточний контроль: поточне оцінювання роботи здобувачів впродовж семестру проводиться за результатами виконання завдань до семінарських занять, під час виступів та участі в обговореннях.

Підсумковий контроль проводиться у вигляді заліку (є результатом накопичення балів за поточний контроль).

8. Розподіл балів, які отримують здобувачі

1 курс / 2 семестр або 2 курс / 3 семестр:

Види робіт	T1	T2	T3	T4	T5	Макс. кількість балів
Усні доповіді, участь в обговореннях на семінарських заняттях	20	20	20	20	20	100
Загальна кількість балів						100

Шкала відповідності оцінок

Оцінка за стобальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Значення оцінки	Рівень компетентності
90 – 100	A	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками	Високий (творчий)
82 – 89	B	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок	Достатній (конструктивно- варіативний)
74 – 81	C	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок	
64 – 73	D	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності	Середній (репродук- тивний)
60 – 63	E	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)	
35 – 59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання	Низький (рецептивно- продуктивний)
0 – 34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни	

Рекомендована література

Основна

1. Аршава, І. Ф., & Носенко, Е. Л. (2024). Психологія особистості: підручник. Дніпро: Ліра.
2. Кацавець, Р. С. (2024). Психологія розвитку особистості: навчальний посібник. Київ: Алерта.
3. Католик, Г. В., & Калька, Н. М. (2022). Психологія особистості: у схемах, презентаціях і таблицях: навчальний посібник. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ.
4. Максименко, С. Д. (2021). Загальна психологія: навчальний посібник (3-те вид., перероб. і доп.). Київ: Центр учбової літератури.
5. Петухова, І. О., Калениченко, Р. А., Льовкіна, О. Г. та ін. (2021). Психологія особистості: навчальний посібник (Є. М. Суліма, ред.). Ірпінь: Університет державної фіскальної служби України.
6. Прищак, М. Д., & Гречановська, О. В. (2024). Психологія особистості: електронний навчальний посібник. Вінниця: Вінницький національний технічний університет.
7. Столярчук, О. А. (2023). Життєві кризи особистості: психологічний путівник: навчальний посібник. Кременчук: НОВАБУК.
8. Черезова, І. О. (2021). Психологія життєвих криз особистості: курс лекцій: навчальний посібник. Бердянськ: Бердянський державний педагогічний університет.

Додаткова

1. Карамушка, Л. М. (2022). Психічне здоров'я особистості під час війни: як його зберегти та підтримати: методичні рекомендації. Київ: Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України.
2. Кокун, О. М., & Мельничук, Т. І. (2023). Резилієнс-довідник: практичний посібник. Київ: Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України.
3. Максименко, С. Д. (2024). Методологічні принципи конструювання модульного психологічного супроводу і психічного здоров'я: навчальний посібник (Т. 1). Київ: Видавництво «Людмила».
4. Максименко, С. Д., & Гришко, О. Д. (2024). Психологічний супровід і психічне здоров'я: навчальний посібник (Т. 2). Київ: Видавництво «Людмила».

Відеолекція Пушкаря В. «Психологія особистості». URL: <https://www.youtube.com/watch?v=86SQkJshCBs> (дата звернення 15.09.2026).

Відеолекція Смилова Д. «Індивідуальність та особистість». URL: https://www.youtube.com/watch?v=_qjgeeBCuM4 (дата звернення 15.09.2026).